

Justitsministeriet
Att. politikontoret@jm.dk og llg@jm.dk
Sagsnummer 2020-10-0606.

København 11. februar 2021

Høringssvar til forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om politiets virksomhed og retsplejeloven (Tryghedsskabende opholdsforbud, forbud mod deltagelse i nattelivet og udvidet adgang til beslaglæggelse af værdigenstande)

Indledningsvist skal vi bemærke, at det er SANDs helt grundlæggende holdning, at ingen mennesker skal tvinges til at leve på gaden i Danmark.

Vi er opmærksomme på, at loven ikke specifikt er rettet mod hjemløse men en generel erfaring SAND har gjort sig, er at opholdsforbud, zoneforbud, mm., der er lavet for at ramme en speciel målgruppe, ender med at ramme hjemløse. Hjemløse er ofte plaget af store sociale og/eller psykiske problemer. Hjemløse kan have en adfærd, der kan tolkes som noget der skaber utryghed, men ofte er det en del af den diagnose eller adfærdsmæssige problemstilling som gør at de er hjemløse.

Hvis politiet bortviser hjemløse, sender man dem direkte ud i ensomhed og væk fra det miljø, hvor de har deres hverdag og hvor de trives. Det er uvist om det vil få andre borgere til at føle sig mere trygge, men det er sikkert og vist, at de hjemløse forbuddet omfatter, vil føle sig mindre trygge.

Det tryghedsskabende opholdsforbud

SAND er meget bekymret for at vurderingen af hvor vidt borgere skal have et opholdsforbud alene lægges hos politiet.

Politiet fik en tilsvarende opgave ifm. udstedelse af zoneforbud og lejrforbud. De sager der blev indbragt for domstolene, viser med stor tydelighed, at politiets vurderinger ikke lå i tråd med intentionen i lovgivningen. Dette kan ikke alene tilskrives almindelige politibetjentes manglende evne til at foretage juridiske tolkninger. Det skal i høj grad tilskrives at lovgivningen på området var uklar; væsentlige begreber som "utryghedsskabende", "lejr", "permanent" osv. er ikke præciseret. Vi ser samme mulighed for (fejl-)fortolkninger i nærværende lovforslag.

Desuden går man på kompromis med borgernes retssikkerhed, da et forbud, som der lægges op til i loven, ikke kan ankes. Der bør være en klageinstans som kan vurdere om politiets vurdering er korrekt eller om der kan

være omstændigheder der gør, at man bør gå mildere til værks overfor den enkelte borger.

SAND finder det samtidig bekymrende at et opholdsforbud gives i måneder ad gangen og kan forlænges uden mulighed for at få en klageinstans ind over. Politiet sidder enevældigt og beslutter om en borger kan komme tilbage.

SAND er igen bekymret for den udvidet mulighed der gives til politiet, for at et forbud omfatter fx at kunne opholde sig i nattelivet eller at en større gruppe kan straffes med opholdsforbud selvom det kun er en person der har udvist utryghedsskabende opførsel. Forbuddet kan ramme særdeles uhensigtsmæssigt og ramme uskyldige mennesker som er på det forkerte tidspunkt på det forkerte sted. Igen mangler borgerens retssikkerhed når man kigger på den enkelte borgers fortsæt til overtrædelsen.

Slutteligt vil vi igen påpege, at sociale problemer ikke løses ved at kriminalisere en gruppe borgere. De løses ved at lave sociale initiativer.

Med venlig hilsen

SAND – De hjemløses landsorganisation